

MG3

MG3 – niemiecki uniwersalny karabin maszynowy produkowany przez firmę Rheinmetall AG z Ratingen. Jest to wersja ukm-u MG42 przystosowana do zasilania nabojem 7,62 x 51 mm NATO. Używany przez armie ponad 30 państw.

Historia

Pod koniec lat 50. XX wieku niemiecka armia (Bundeswehra) zamówiła w firmie Rheinmetall GmbH uniwersalne karabiny maszynowe. Nowa broń miała być wersją pochodzącego z lat 40. ukm-u MG 42. Ponieważ oryginalna dokumentacja produkcyjna tej broni została zniszczona, konieczne było jej odtworzenie na podstawie pomiarów MG 42 wyprodukowanych przed 1945 rokiem.

Produkcję MG1 rozpoczęto w 1958 roku. Jediną różnicą pomiędzy tą bronią a MG 42 ostatnich serii produkcyjnych było zastosowanie kolby z tworzywa sztucznego w miejsce kolby drewnianej. Produkcja pierwszej wersji MG1 trwała bardzo krótko, ponieważ jeszcze w 1958 roku została ona zastąpiona wersją MG1A1 (spotykana także nazwa MG 42/58), wyposażoną w nową lufę o chromowanym przewodzie i przyrządy celownicze. Wersje MG1 i MG1A1 były zasilane nabojem 7,92 x 57 mm Mauser.

W 1959 roku powstała wersja MG1A2 (MG 42/59). Nowa wersja mogła być wyposażona w zamek V950 o zwiększonej masie (950 g zamiast 550 g zamka V550), dzięki czemu szybkostrzelność teoretyczna spadła do 900 strz./min. Zastosowanie nowego zamka wymusiło skonstruowanie nowego zderzaka zamka (typ N). Jednocześnie oba zamki, lekki i ciężki, wyposażono w sprężynowy opóźniacz montowany w trzonie zamkowym. Po obróceniu opóźniacza o 180 stopni, możliwe było zmniejszenie szybkostrzelności MG1 do poziomu 600-700 strz./min.

Wersja MG1A2 była pierwszą przystosowaną do zasilania nabojem 7,62 x 51 mm NATO. Zastosowanie nowego naboju wymusiło przekonstruowanie mechanizmu przesuwu taśmy i przystosowanie go do współpracy z nową niemiecką taśmą segmentową DM1 i amerykańską taśmą rozsypną M13. Zmieniono także konstrukcję celownika, przystosowując jego nastawy do parametrów balistycznych pocisku nowego naboju.

W następnych latach powstała nowa wersja MG1A3, w której udoskonalono konstrukcję zamka, uproszczono urządzenie wylotowe i dwójnóg, a także zwiększono okno wyrzutowe łusek. W latach 60. prawa do produkcji licencyjnej tej broni zakupiły Włochy i Hiszpania (MG1A2) oraz Pakistan (MG1A3). Zmodernizowano także część wyprodukowanych MG1 i MG1A1, przystosowując je do zasilania amunicją 7,62 mm. Zmodernizowane karabiny maszynowe otrzymały oznaczenie MG2.

W 1968 roku rozpoczęto produkcję karabinu maszynowego MG3. Była to wersja ukm-u MG1A3. Nowy km został przystosowany do zasilania nową taśmą rozsypaną DM6 (zachowano możliwość zasilania przy pomocy taśm DM1 i M13). MG3 został wyposażony w celownik przeciwlotniczy oraz nowy typ zasobnika na taśmę. Udoskonalono także konstrukcję donośnika przesuwakowego.

W następnych latach MG3 wyparł z uzbrojenia Bundeswehry karabiny maszynowe MG1 i MG2 (starsze wersje są nadal używane przez inne armie, np. armia włoska używa do dziś MG1A2). MG3 został także przyjęty do uzbrojenia ponad 30 armii świata, a produkowany jest poza Niemcami także w Iranie, Grecji i Turcji.

Od 2001 roku ukm MG3 znajduje się na uzbrojeniu Wojska Polskiego. Ok. 600 tych karabinów maszynowych stanowi

uzbrojenie 247 czołgów Leopard 2 10 Brygady Kawalerii Pancernej oraz wozów zabezpieczenia technicznego Bergepanzer 3

Po 2005 roku część używanych przez Bundeswehrę MG3 została zastąpiona 5,56 mm rkm MG4. Następcą pozostałych będzie prawdopodobnie zaprezentowany w 2011 roku ukm MG5 HK121.

Opis konstrukcji

MG3 jest zespołową bronią samoczynną. Zasada działania oparta o krótki odrzut lufy. Rolę rygli pełnią rolki rozchylne, umieszczone w dwuczęściowym zamku. Mechanizm spustowy umożliwia tylko ogień ciągły. Mechanizm uderzeniowy, bijnikowy (rolę bijnika spełnia trzon zaporowy zamka). Zasilanie taśmowe, lewostronne. Taśma rozsypna DM6. Jeśli broń jest używana jako rkm, taśma o pojemności 100 naboji jest umieszczona w bębnowym pojemniku z tworzywa sztucznego, mocowanym do zaczepów z lewej strony komory zamkowej. Karabin posiada lufę szybkowymienną, zakończoną wielofunkcyjnym urządzeniem wylotowym pełniącym rolę tłumika płomieni i odrzutnika. Przyrządy celownicze składają się z muszki stałej i celownika krzywiznowego (nastawy 200-1200 m).

Przed celownikiem krzywiznowym umieszczony jest składany celownik do strzelań przeciwlotniczych.

Państwo	Niemcy
Producent	Rheinmetall AG
Rodzaj	uniwersalny karabin maszynowy
Historia	
Prototypy	lata 60. XX wieku
Produkcja	1968 – do chwili obecnej
Wyprodukowano	ponad 180 000 egz. (do 1993 roku)
Dane techniczne	
Kaliber	7,62 mm
Nabój	7,62 x 51 mm NATO
Wymiary	
Długość	1225 mm (z kolbą) 1097 mm (bez kolby)
Długość lufy	531 mm (bez komory ryglowej) 565 mm (z komorą ryglową)
Długość linii celowniczej	430 mm
Masa	
broni	27,05 kg (na podstawie trójnożnej)
karabinu właściwego	11,05 kg
Inne	
Prędkość pocz. pocisku	~820 m/s
Szybkostrzelność teoretyczna	700 lub 1100 strz./min
Zasięg skuteczny	800 m (z dwójnogu) 2200 m (z trójnogu)

Bibliografia

- *Kochański S., Broń strzelecka lat osiemdziesiątych,*

**Warszawa: Bellona, 1991, ISBN 83-11-07784-3,
OCLC 233499382.**

- **Tomasz Nowakowski, *MG-42 i jego następcy (II)*, Nowa Technika Wojskowa 6/93 ISSN 1230-1655 1230-1655**

- **Józef Gacek, Przemysław Kupidura, Ryszard Woźniak, Mirosław Zahor, *Współczesne karabiny maszynowe na 7,62×51 mm nabój NATO cz. II*, Nowa Technika Wojskowa 9/99. ISSN 1230-1655**